

Vrijdag 7 augustus - Xi'an.

Ondanks dat de treinreis van Beijing naar Xi'an 16 uur duurt, is dit na de Transmongolië-express natuurlijk een kleinigheidje. Klokslag 6.00 uur gaat het licht in de treinwagon aan en open de Chinese treinbediendes de gordijnen. Een gedeelte van de Chinese passagiers is dan al lang op. Als even later een bediende met ontbijt langs komt, maakt ze wel de Chinese man die onder mij slaapt wakker om hem het ontbijt te geven, maar de rest van onze coupé laat ze slapen en wil ze overslaan. Gelukkig is Anneke in de aangrenzende coupé al wakker en wijst ze haar op het feit dat er straks nog vijf mensen ontbijt willen. Het ontbijt bestaat uit een pakje melk, twee witte broodjes en een worstje van inferieure kwaliteit. De wasgelegenheid in de trein is provisorisch en de twee toiletten zijn de bekende hurktoiletten.

Aangekomen in Xi'an ligt ons hotel schuin tegenover het station. Na het inchecken ga ik 's middags naar het Shaanxi Historical Museum. Het museum is gebouwd in een combinatie van antieke (Tang) en moderne stijlen. Aan de hand van de buslijnen op mijn plattegrond moet ik voor het museum uit kunnen stappen, maar al spoedig word me duidelijk dat de bus de route op de plattegrond niet volgt. Bij een herkenbaar punt op de kaart stap ik uit en besluit voor de zekerheid de rest (ruim een half uur) maar te gaan lopen.

Aangekomen bij het museum wordt me bij de ingang de toegang geweigerd. Ik begrijp uit het verhaal van de kaartverkopers dat er een speciale ingang voor buitenlandse toeristen is, maar waar deze zich bevindt staat nergens aangegeven. Na enig zoeken vind ik toch deze ingang. Ik had het kunnen denken, want ik moet eerst weer de overbekende winkel door, voordat ik tot het museum word toegelaten. In het museum worden de verschillende periodes uit de geschiedenis van Shaanxi en China fraai getoond. Het museum heeft een unieke collectie, die de periode van de Zhou (1100 v Chr) tot en met de Qing (1912) beslaat. Het is een van de rijkste verzamelingen van klassieke stukken in heel China. De pronkstukken zijn een stenen trommel uit de 8^e eeuw v Chr, het oudst bekende papier van China uit de Westelijke Handynastie, gestandaardiseerde gewichten, maten en munten uit de Qin-dynastie en het beroemde Tang-aardewerk. Speciale vermelding verdienen de 40 fresco's uit de keizerlijke tomben van de Tang-dynastie en relieken uit de tombe van Zhaoling van keizer Taizong.

Terug in het centrum kom ik Mieke tegen. Zij is op zoek naar een bank en omdat ik de Chinese karakters voor bank ken gaan we samen op zoek. De tweede bank die we tegenkomen accepteert travelercheques. Vervolgens gaan we op zoek naar een schoenmaker, omdat een riempje van één van haar sandalen kapot is. In een steegje vinden we er uiteindelijk één en nadat de man vijf minuten bezig is geweest met de reparatie moet Mieke inclusief materiaal 1 Yuan (=f0,25) afrekenen. Hierna lopen we door de steegjes van het oude Xi'an en ik kan niet aan de indruk ontkomen dat wij een grote attractie vormen. Als ik dan ook nog soms wat Chinees tegen de mensen probeer te praten lijkt hun dag helemaal geslaagd.

Na het avondeten loop ik nog door het centrum en geniet weer echt van de gezellige sfeer en de rust op straat. Ondanks de hoeveelheid mensen is het zo gezellig, dat je hier alleen al voor dit avondleven langer zou willen blijven.

's Avonds laat krijg ik plotseling last van diaree en omdat dit nare verschijnsel aanhoudt besluit ik twee pilletjes diarreeremmer te slikken. 's Nachts moet ik er echter nog tweemaal uit.